

Tisková zpráva

**Inaugurace děkana Divadelní fakulty
Janáčkovy akademie múzických umění v Brně**

Rektor Janáčkovy akademie múzických umění v Brně prof. PhDr. Václav Cejpek uvedl do funkce nově zvoleného děkana Divadelní fakulty JAMU doc. MgA. Zbyněk Srba, Ph.D. Stalo se tak **ve čtvrtek 16. října 2008 v 17 hod.** v budově Divadelní fakulty na Mozartově ul. č. 1 v sále 104. Nový děkan byl do své funkce zvolen Akademickým senátem JAMU v dubnu t. r.

Podle novely zákona o vysokých školách je funkční období děkana nyní čtyřleté, tzn. že Zbyněk Srba bude děkanem Divadelní fakulty do r. 2012. Odcházející děkan Divadelní fakulty prof. PhDr. Josef Kovalčuk zastával svůj úřad po dvě funkční období od r. 2002; děkanem Divadelní fakulty byl také v letech 1990 – 1996.

Curriculum nově zvoleného děkana Divadelní fakulty JAMU

doc. MgA. Zbyněk SRBA, Ph.D.

Narodil se 3. června 1961 v Brně v rodině dramaturga a teatrologa prof. PhDr. Bořivoje Srby, DrSc., a Jarmily Srbové, odborné knihovnice ve Státní vědecké knihovně v Brně. Vzhledem k otcovým politickým postojům po roce 1968 mu byl odepřen přístup na jakékoliv brněnské gymnázium; nastoupil tedy do učebního oboru zahradník v Brně-Bohunicích. Tam po jednom roce přestoupil na Střední zemědělsko-technickou školu, kterou v r. 1981 ukončil maturitou.

V době středoškolských studií se začal zabývat divadlem; navštěvoval mj. zkoušky Divadla na provázku, kam byl posláze pod supervizi Petera Scherhaufera a Petra Oslzlého přijat jako elév. Podílel se zde na řadě inscenací jako asistent režie, v některých představeních i hrál (např. roli Jana Ratkina ve Stříbrném větru). V té době se stal také spoluzakladatelem amatérského divadla M-DÍLNA, které několik let působilo v klubu na Leitnerově ulici. Tam režíroval (pod pseudonymem Zbyněk Vrba) několik inscenací, mj. Máchův *Máj*, v němž účinkovala v jedné z hlavních rolí také Iva Bittová.

Po této průpravě byl v r. 1981 přijat na obor režie na Divadelní fakultu Akademie múzických umění v Praze. Hlavními jeho pedagogy se stali Ladislav Vymětal a Jaroslav Vostrý. V závěrečném ročníku ve studiu Disk začala jeho spolupráce s hudebním skladatelem Vladimírem Franzem (*Gozzi: Král jelenem*), která pokračuje do dnešních dnů. V Disku se rovněž profilovala skupina herců, s níž po absolvování v r. 1986 odešel do nově otevřené budovy Divadla pracujících v Mostě (dnes Městské divadlo).

V následujících letech vytvořil ve spolupráci s dramaturgem Vlastimilem Novákem celou plejádu původních dramatizací, často českých premiér, rovněž několik adaptací české i světové klasiky. Byly to mj. Bassův *Cirkus Humberto* (1986), Bulgakovův *Mistr a Markétka* (1988), *Brancaleonova armáda* podle filmu Maria Monicelliho (1989), Maeterlinckův *Modrý pták* (1989), Komenského *Labyrint světa a Lusthauz srdce* (1990), Strupežnického *Naši furianti* (1990) či Ibsenův *Peer Gynt* (1991) a další. V roce 1989 se stal šéfem činohry mosteckého divadla.

Na počátku devadesátých let připravil dvě inscenace v Divadle ABC Městských divadel pražských. Dostal nabídku na stálé angažmá v Městských divadlech pražských a ve

stejnou dobu ho vyzvalo vedení Mahenovy činohry tehdejšího Zemského divadla v Brně (pozdější Národní divadlo Brno), aby se prostřednictvím pohostinské režie ucházel o angažmá v Brně. Po inscenaci Giraudouxovy *Ondiny* (1993) se stal vedle Zdeňka Kaloče kmenovým režisérem Mahenovy činohry Národního divadla v Brně.

Pod šefovským vedením Františka Derflera s dramaturgy Václavem Cejkem a Miroslavem Plešákem připravil řadu inscenací, z nichž většina vznikala na základě výrazné dramaturgicko-režijní úpravy – Casonovy *Stromy umírají vstoje* (s Vlastou Fialovou v hlavní roli), Anouilhův *Tomáš Becket* (Igor Bareš jako Tomáš Becket, Martin Havelka jako král Jindřich), Dorstův *Merlin aneb Pustá zem*, první díl Goethova *Fausta*, Mrštíkův *Rok na vsi*, Exupéryho *Malý princ*, Dürrenmattův *Král Jan*, *Maryša* bratří Mrštíků, *Tři verze života Yasminy Rezy*, Schillerův *Don Carlos* a další.

V roce 1997 byl na základě předcházejícího konkurzu jmenován uměleckým šéfem Mahenovy činohry Národního divadla v Brně. Tuto funkci vykonával do r. 2003. Situace, která vznikla po nekonceptní výměně ředitele v roce 2003 (tento ředitel se nikdy neujal své funkce) ho přiměla opustit vlastníím rozhodnutím místo šéfa činohry; v divadle působil jako režisér s částečným úvazkem do roku 2007, kdy byla administrativním opatřením dalšího nového ředitele zrušena všechna místa režisérů v Národním divadle v Brně.

Mezi jeho významná hostování patří činohra pražského Národního divadla, kde ve spolupráci s dramaturgem Miloslavem Klímou inscenoval *Pašije aneb Theatrum passionale* (1998) a *Ptáka Ohniváka* (2000). Režiroval rovněž dvě operní inscenace v Janáčkově opeře Národního divadla v Brně (Verdiho *La Traviata*, 2001, Dvořákův *Jakobín*, 2002). Hostoval rovněž v Městském divadle Brno. Seznam jeho režii čítá k dnešnímu dni na sedmdesát inscenací na profesionálních scénách.

Od r. 1994 působí jako pedagog režie na Divadelní fakultě Janáčkovy akademie múzických umění v Brně, původně několik let pod vedením prof. Aloise Hajdy, posléze v samostatném ateliéru, nyní ve spojeném ateliéru dramaturgie a režie společně s prof. Miroslavem Plešákem pod vedením prof. Václava Cejčka.